



**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

1 V. resurrectio Christi debuerit omnibus manifestari

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

ARTICVLVS I.

Utrum resurrectio Christi debuerit omnibus manifestari.

302.
Sup. q. 36 a.
2. co. Et op. 3.
c. 24. Et 1.
Cor. 15. 60 3.



Ad primum sic proceditur. Videtur, quod resurrectio Christi debuerit omnibus manifestari. Sicut enim publico peccato debetur pena publica (secundum illud 1. ad Timoth. 5. Peccantes coram omnibus argue) ita merito publico debetur premium publicum. Sed laetas resurrectionis est premium humilitatis passionis: ut Aug. dicit super Ioannem, cum ergo passio Christi fuerit omnibus manifestata, eo publice patiente, videtur quod gloria resurrectionis ipsius omnibus manifestari debuerit.

Tr. 140 in
Io. cir. 51 9.

3. Præterea. Sicut passio Christi ordinatur ad nostram salutem, ita & eius resurrectio: secundum illud Rom. 4. Resurrexit propter iustificationem nostram. Sed illud, quod ad communem utilitatem pertinet, omnibus debet manifestari, & non specialiter quibusdam.

3. Præterea. Illi quibus manifestata est resurrectio Christi, fuerunt resurrectionis testes: unde dicitur Act. 3. Quem Deus suscitauit à mortuis, cuius nos testes sumus. Hoc autem testimonium ferebant publice predicando. Quod quidem non conuenit mulieribus, secundum illud 1. ad Corint. 14. Mulieres in Ecclesia taceant: & 1. ad Timoth. 2. Docere mulieri non permitto: Ergo videtur, quod inconuenienter resurrectio Christi manifestata fuerit primo mulieribus, quam omnibus communiter.

Sed contra est, quod dicitur Act. 10. Hunc Deus suscitauit tertia die, & dedit eum manifestum fieri non omni populo, sed testibus præordinatis à Deo.

Et 4. Ca. hier.
à med. 11. ius.

Respondetur dicendum, quod eorum, quæ cognoscuntur, quædam cognoscuntur communi lege naturæ, quædam autem cognoscuntur ex speciali munere gratiæ sicut in ea quæ diuinitus reuelantur. Quorum quidem, ut Dion. dicit in lib. Cael. hierarch. hæc est lex diuinitus instituta, ut à Deo immediate superioribus reuelentur, quibus mediantibus deferantur ad inferiores, sicut patet in ordinatione cælestium spirituum. Ea vero, quæ pertinent ad futuram gloriam, communem hominum cognitionem exciunt: secundum illud 1. ad Cor. 2. Oculi non vident Deum, absque te, quæ præparasti expectantibus te. Et ideo eiusmodi ab homine non cognoscuntur nisi diuinitus reuelata sicut Apostolus dicit primæ ad Cor. 2. Nobis reuelauit Deus per spiritum suum. Quia igitur Christus resurrexit gloriosa resurrectione, ideo eius resurrectio non omni populo manifestata est sed quibusdam, quorum testimonio deferretur in aliorum notitiam.

Ad primum ergo dicendum, quod passio Christi peracta est in corpore adhuc habente naturam passibilem, quæ communi lege nota est omnibus, & ideo passio Christi omni populo immediate manifestari potuit. Resurrectio autem Christi facta est per gloriam Patris: ut Apost. dicit Rom. 6. & ideo immediate manifestata est, non omnibus, sed quibusdam. Quod autem publice peccantibus pena publica imponitur, intelligendum est de pena præsentis vite: & similiter publica merita publice premiari oportet, ut alij prouocentur. Sed pena & premia future vite non publice omnibus manifestantur, sed specialiter illis, qui ad hoc præordinati sunt à Deo.

Ad secundum dicendum, quod resurrectio Christi sicut est ad communem omnium salutem, ita in notitiam omnium peruenit. Non quidem sic, quod immediate omnibus manifestaretur, sed quibusdam, per quorum testimonium deferretur ad omnes.

Ad tertium dicendum, quod mulieri non permittitur publice docere in Ecclesia: permittitur autem ei, priuatim ali quos domestica admonitione instruere. Et ideo sicut Ambros. dicit super Luc. Ad eos femina mittitur, qui domestici sunt, non autem mittitur ad hoc quod resurrectionis testimonium ferat ad populum. Ideo autem primo mulieribus apparuit, ut multis que primo nuntium mortis ad hominem detulit, primo etiam vitam resurgenti Christi in gloria nuntiaret. Unde Cyr. dicit Femina quæ quondam mortis fuit ministra, venerandum resurrectionis mysterium prima percipit, & nuntiat: adeptum est igitur femineum genus & ignominie absolutione, & maledictionis repudium. Similiter etiam per hoc ostenditur, quod quantum ad statum gloriæ pertinet nullum de his etiam patitur famine sexus: sed si maiori charitate seruebunt, maiori etiam gloria ex visione diuina poterunt, eo quod mulieres quæ Dominum artius amauerunt, in tantum, ut ab eius sepulchro, discipulis etiam recedentibus non recederent, primo viderunt Dominum in gloria resurgentem.

Cop. 1. dicit in
Lucano non
multa ante
mod. 10. 5.

Lib. 12. in 1.
c. 51. super 2.
lud. Vnde ad
fratres tuos
dic. 11.

COMMENTARIVS.

Docet D. Tho. non fuisse conteniens, ut Christus coram hominibus publice resurgeret, sicut publice passus est. Quia passio erat quid humanum, & naturale: resurrectio vero gloriosa erat supernaturalis, ideoque conueniens fuit, ut licet passio corporis mortalis coram hominibus manifeste facta sit: resurrectio tamen gloriosa occulte fieret, & per reuelationem hominibus manifestaretur. Quod perspicue facit D. Th. explicat in corp. ar. & in solutionibus argumentorum. Unde (quod ad litteram attinet) non indiget alia expositione. Quod verò tangitur in expositione ad 3. de apparitione facta mulieribus, tractabitur late disputatione sequenti. Aduertendum est autem, supponere D. Tho. Christum non exiuisse de sepulchro clare, & manifeste coram custodibus, vel alijs hominibus, quibus adesse poterant. Quod licet non sit ita expressum in Euangelio, satis tamen aperte ex eo colligitur, Tum quia dicitur Christus primo visus à Maria Magdalena, & mulieribus, quod saltem videtur intelligendum de ijs, à quibus publice visus est. Tum etiam, quia narrat Mat. c. vi. custodes exteritos fuisse, & factos veluti mortuos, quando angelus reuoluit lapidem. Quo tempore iam Christus de sepulchro prodierat ipsis nihil cernentibus, neque sentientibus. Et ratio est manifesta: quia ut Christus exiret de sepulchro, non fuit necessarium motionem aliquam fieri, quæ ab astantibus videri, vel audiri posset: quia (ut supra diximus, & art. sequenti docet D. Th.) exiuit clauso sepulchro penetrando lapidem superpositum fine vlla motionis: Alias vero, cum resurgeret gloriosus, non poterat videri, nisi ipse vellet, non oportuit autem ut tam facile se ostenderet, præsertim custodibus, & inimicis.

ARTICVLVS II.

Utrum fuisset conueniens, quod discipuli viderent Christum resurgere.



Ad secundum sic proceditur. Videtur conueniens fuisse, quod discipuli viderent Christum resurgere. Ad discipulos enim pertinebat resurrectionem Christi testificari: secundum illud Act. 4. Virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini nostri. Sed certissimum est testimonium de visu. Ergo conueniens fuisset, ut ipsam resurrectionem Christi viderent.

303.

2. Præ-